

Title :	สารคดี “แม่ฟ้าหลวง”
Author :	
Subject Heading 1 :	
Subject Heading 2 :	
Source :	เชียงใหม่ หน้า 11
Date :	มีนาคม สัปดาห์ที่ 16-30 กันยายน 2556

On Campus

ปีเศษหลังประจำวันที่ 16-30 กันยายน 2556

สารคดี “แม่ฟ้าหลวง”

ทำไมถึงเลือกเรียนที่ ม.แม่ฟ้าหลวง?

“ตอนแรกไม่คิดว่าจะมาเรียนที่นี่ เพราะคิดว่าคงยาก ประกอบกับเรียนสายวิทย์ฯ มาตอนมัธยมด้วย เลยไม่ค่อยเห็นภาษาอังกฤษ แต่พอดีมีรุ่นพี่แนะนำให้ลองมาเรียนดู เพราะในหลักสูตรการเรียนมีการพัฒนาขึ้นเป็นลำดับ จากง่ายไปหายาก เลยตัดสินใจมาเรียนที่นี่”

ทำไมเลือกเรียนสาขาวิชานิติศาสตร์

“เพราะคิดว่าสายงานน่าจะกว้างกว่าวิชาชีพอื่น รวมทั้งการเรียนที่นี้ก็เรียนเป็นภาษาอังกฤษด้วย”

หลักสูตรการเรียนการสอนที่มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงเป็นอย่างไรบ้าง?

“หลักสูตรวิชานิติศาสตร์ของที่นี่จะมีหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยอื่นบางมหาวิทยาลัยยังไม่ได้เปิดสอน เป็นต้นว่ากฎหมายพิเศษต่างๆ นอกเหนือจากการเรียนกฎหมายอาญา, วิธีพิจารณาความอาญา, กฎหมายแพ่งและพาณิชย์, กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เช่น กฎหมายการค้าระหว่างประเทศ, กฎหมายทหาร เป็นต้น”

วิธีการสอนของอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงเป็นอย่างไรบ้าง?

“การสอนของอาจารย์ก็มีหลากหลายรูปแบบ เช่นอาจารย์ที่ท่านอวโศกสนธิ

น.ส.อภิขญา มาลาศรี ชื่อเล่น ปาล์มมี อายุ 20 ปี นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สำนักวิชานิติศาสตร์ สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

สำนักแล้ว ยังมีกิจกรรมสันทนาการเกี่ยวกับการรับน้อง และอาสาพัฒนาชุมชน”

กิจกรรมนอกมหาวิทยาลัย

“มีการรวมกลุ่มกับเพื่อนไปช่วยผู้สูงอายุหรือไปเล่นกับเด็กนอกมหาวิทยาลัย แต่ก็มีบางกระแสที่เห็นว่าเป็นการสร้างภาพโดยส่วนตัวคิดว่าเราทำแล้วเรามีความสุข ส่วนคนอื่นจะคิดอย่างไรก็ต้องปล่อยเค้าไป ถ้าเราไม่เริ่มช่วยจากคนๆ หนึ่งก่อน เราก็คงไม่ได้มีโอกาสช่วยใครเลย”

ความท้าทายที่สุดที่เจอใน ม.นี้คือ

“คือการที่เราแนะนำแนวคิดของเราไปเสนององค์รหนึ่งใหม่มหาวิทยาลัย เพราะคิดว่าการที่เราจะพัฒนาอะไรอย่างหนึ่ง เราต้อง

เยอะ แต่ยังไม่ถึงจุดที่ผูกพันกันจริงๆ”
“ได้ยืนยันว่าเป็นคนระดมทุนช่วยเหลือคุณตาคุณยาย ระดมทุนด้วยวิธีไหน?”

“แรกๆ ก็บังคับเพื่อนว่า เามาหะหะ ตอนแรกเพื่อนก็ให้ แต่พอหลายครั้งเข้า ด้วยความที่เราขยันเรียนอยู่ ยังไม่มีรายได้ ก็เข้าใจเค้า หลังๆ เลยชวนเค้าเข้าไปรู้จักคุณยายที่บ้านนี้ คุณตาบ้านนั้น เพราะถ้าเราไม่ผูกพันกันจริงๆ เราก็ไม่สามารถช่วยกันได้อีกต่อไป ในระยะหลังๆ เริ่มมีการตั้งกล่องบริจาค แต่

เนื่องจากเงินบริจาคมันตรวจสอบไม่ได้ เพราะไม่รู้ว่าจะเงินที่เค้าบริจาคจะเอาไปทำอะไรบ้าง หลังๆ คนที่เคยบริจาคก็ไม่บริจาคแล้ว เลยตัดใจหาไม่รับบริจาคแล้ว มีแค่ไหนก็ให้

จริงๆ ถึงเรียนทุกอที่เรามาความประเดี๋ยวเพราะหมด แต่ทแปลกหน้าเนื่องจากมหน้ากัน หชื่อแต่เรัก เป็นว่าเวลเค้า มีความภาพของ

สาวนิต

“แม่ฟ้าหลวง”

ทำไมถึงเลือกเรียนที่ ม.แม่ฟ้าหลวง?

“ตอนแรกไม่คิดว่าจะมาเรียนที่นี่ เพราะคิดว่าคงยาก ประกอบกับเรียนสายวิทย์ฯ มาตอนมัธยมด้วย เลยไม่ค่อยเน้นภาษาอังกฤษ แต่พอติมีรุ่นพี่แนะนำให้ลองมาเรียนดู เพราะในหลักสูตรการเรียนมีการพัฒนาขึ้นเป็นลำดับ จากง่ายไปหายาก เลยตัดสินใจมาเรียนที่นี่”

ทำไมเลือกเรียนสาขาวิชานิติศาสตร์

“เพราะคิดว่าสายงานน่าจะกว้างกว่าวิชาชีพอื่น รวมทั้งการเรียนที่นี่ก็เรียนเป็นภาษาอังกฤษด้วย”

หลักสูตรการเรียนการสอนที่มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงเป็นอย่างไรบ้าง?

“หลักสูตรวิชานิติศาสตร์ของที่นี้จะ มีหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยอื่นบางมหาวิทยาลัยยังไม่ได้เปิดสอน เป็นต้นว่ากฎหมายพิเศษต่างๆ นอกเหนือจากการเรียนกฎหมายอาญา, วิธีพิจารณาความอาญา กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เช่น กฎหมายการค้าระหว่างประเทศ กฎหมายทหาร เป็นต้น”

วิธีการสอนของอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงเป็นอย่างไรบ้าง?

“การสอนของอาจารย์จะมีหลากหลายรูปแบบ เช่นอาจารย์ที่ท่านอาวุโสหน่อย การสอนก็จะเป็นไปแบบเน้นการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ส่วนอาจารย์ที่ยังอายุไม่มากก็จะสามารถโต้ตอบหรือซักถามกันได้ง่ายขึ้น”
ผลการเรียน

น.ส.อภิษฐา มาลาศรี ชื่อเล่น ปาล์มมี อายุ 20 ปี นักศึกษาชั้นปีที่ 4
สำนักวิชานิติศาสตร์ สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

สำนักแล้ว ยังมีกิจกรรมสหพันธนาการเกี่ยวกับการรับน้อง และอาสาพัฒนาชุมชน”

กิจกรรมนอกมหาวิทยาลัย

“มีการรวมกลุ่มกับเพื่อนไปช่วยผู้สูงอายุหรือไปเล่นกับเด็กนอกมหาวิทยาลัย แต่ก็ยังมีบางกระแสนี่เห็นว่าเป็นการสร้างภาพ โดยส่วนตัวคิดว่าเราทำแล้วเรามีความสุข ส่วนคนอื่นจะคิดอย่างไรก็ต้องปล่อยเค้าไป ถ้าเราไม่เริ่มช่วยจากคนๆ หนึ่งก่อน เรายิ่งไม่ได้มีโอกาสช่วยใครเลย”

ความท้าทายที่สุดที่เจอใน ม.นี้คือ

“คือการที่เราแนะนำแนวคิดของเราไป เสนอองค์กรหนึ่งในมหาวิทยาลัย เพราะคิดว่าการที่เราจะพัฒนาอะไรอย่างหนึ่ง เราต้องเริ่มจากใกล้ตัวก่อน เพราะบริเวณนอกมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง คนยากไร้ยังมีอีกเยอะ เราควรเริ่มพัฒนาตรงนี้ก่อน ก่อนไปพัฒนาในที่ๆ ห่างไกล”

เยอะ แต่ยังไม่ถึงจุดที่ผูกพันกันจริงๆ”
ได้ยืนยันว่าเป็นคนระดมทุนช่วยเหลือคุณตาคุณยาย ระดมทุนด้วยวิธีไหน?

“แรกๆ ก็บังคับเพื่อนว่า เมามาหออะ ตอนแรกเพื่อนก็ให้ แต่พอหลายครั้งเข้า ด้วยความที่เรายังเรียนอยู่ ยังไม่มีรายได้ ก็เข้าใจเค้า หลังๆ เลยชวนเค้าเข้าไปรู้จักคุณยายที่บ้านนี้ คุณตาบ้านนั้น เพราะถ้าเราไม่ผูกพันกันจริงๆ เรายิ่งไม่สามารถช่วยกันได้อต่อเนื่องในระยะหลังๆ เริ่มมีการตั้งกล่องบริจาค แต่เนื่องจากเงินบริจาคมันตรวจสอบไม่ได้ เพราะไม่รู้ว่ามีเงินที่เค้าบริจาคจะเอาไปทำอะไรบ้าง หลังๆ คนที่เคยบริจาคก็ไม่บริจาคแล้ว เลยตัดปัญหาไม่รับบริจาคแล้ว มีแค่ไหนก็ให้แค่นั้น ไม่มีใครให้ก็ไม่เป็นไร ดีกว่ามาทะเลาะกันว่าเงินหายไปไหน เราเลยเอาของเราที่เรา มี เราอาจประหยัดส่วนอื่นเพื่อที่จะให้เกิดรายได้เพื่อไปลงมือแล้ว”

จริงๆ ถึงจะไม่ไปเรียน เพราะเวลาอยู่ในห้องเรียนทุกอย่างมันอาจจะออกสอบได้และเป็นสิ่งที่เราสามารถนำไปใช้ได้จริง”

ความประทับใจใน ม.หรือในตัวบุคคล

“ตอนที่มาเรียนปี 1 ก็มาเรียนคนเดียวเพราะเพื่อนเข้าเรียนที่กรุงเทพฯ กันหมด แต่พอมาเรียน เราชูู้สึกว่าเราไม่ใช่คนแปลกหน้าของกันและกันต่อให้ไม่รู้จักกัน แต่เนื่องจากมหาวิทยาลัยเราคณยังน้อย เราคุ้นหน้ากัน หลายๆ ครั้งที่เรายืมให้คนที่ไม่รู้จักชื่อแต่เรารู้หน้า เค้ายืมให้เราก่อนจนกลายเป็นว่าเวลาเจอใครที่เรารู้หน้าเราก็จะยืมให้เค้า มีความรู้สึกที่เราอยู่บ้าน ส่วนประสิทธิภาพของการเรียนการสอนถือว่าดีมาก เพราะว่าสอนให้คนไม่เก่งเก่งได้ นอกจากการเรียนการสอนแล้ว สังคมที่ได้อยู่กันเหมือนครอบครัว อาจารย์กับนักศึกษาไม่ได้ห่างไกลกัน”

วิธีพิจารณาความอาญา กฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์ กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เช่น
กฎหมายการชำระระหว่างประเทศ กฎหมาย
ทหาร เป็นต้น”

วิธีการสอนของอาจารย์ที่มหาวิทยาลัย
แม่ฟ้าหลวงเป็นอย่างไรบ้าง?

“การสอนของอาจารย์จะมีหลากหลายรูปแบบ เช่นอาจารย์ที่ทำงานอาวุโสหน่อย การสอนก็จะเป็นไปแบบเน้นการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ส่วนอาจารย์ที่ยังอายุไม่มากก็จะสามารถโต้ตอบหรือซักถามกันได้โต้แย้งขึ้น”

ผลการเรียน
“ตอนนี้นำกำลังลุ้นเกียรตินิยมอันดับหนึ่งอยู่”

เคล็ดลับการเรียน
“ปาล์มจะเป็นคนที่เวลาเราเล่นเราเที่ยวไปมากเท่าไร เราจะต้องเอาเวลาไปอ่านชดเชยให้ได้เท่านั้น เช่น ถ้าเราใช้เวลา 10 ชั่วโมงในการเล่น เราต้องรู้ว่าเวลาอีก 10 ชั่วโมง เราต้องทุ่มเทเพื่ออะไร ถ้าเราอยากเที่ยวหรือทำกิจกรรม เราต้องยอมแลกเวลา ยอมมีเวลาส่วนตัวน้อยลง เพื่อเอาเวลาที่เหลือ ไปอ่านทบทวนบทเรียน”

กิจกรรมในมหาวิทยาลัย
“นอกจากจะเป็นผู้ช่วยติวเตอร์ของ

โดยส่วนตัวคิดว่าเราทำแล้วเรามีความสุข แต่ก็มีบางกระแสที่เห็นว่าเป็นการสร้างภาพ ส่วนคนอื่นจะคิดอย่างไรก็ต้องปล่อยให้ไป ถ้าเราไม่เริ่มช่วยจากคนๆ หนึ่งก่อน เราก็คงไม่ได้มีโอกาสช่วยใครเลย”

ความท้าทายที่สุดที่เจอใน ม.นี้คือ

“คือการที่เรานำแนวคิดของเราไปเสนอองค์กรหนึ่งในมหาวิทยาลัย เพราะคิดว่าการที่เราจะพัฒนาอะไรอย่างหนึ่ง เราต้องเริ่มจากใกล้ตัวก่อน เพราะบริเวณนอกมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง คนยากไวยังมีอีกเยอะ เราควรเริ่มพัฒนาตรงนี้ก่อน ก่อนไปพัฒนาในที่ๆ ห่างไกล”

ผลของการนำเสนอ

“เนื่องจากการแนวคิดในการนำเสนอไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ในการจัดตั้งองค์กรขึ้นมา เลยต้องพักโครงการนี้กับทางองค์กรไว้ก่อน แต่เราก็พยายามเดินเรื่องกันต่อไป เช่น การหาเงินบริจาค หรือส่งเรื่องนี้ไปสังคมสงเคราะห์จังหวัด เพราะมีหลายบ้านที่เราออกไปช่วยผู้สูงอายุที่เค้าไม่ญาติ เราจึงออกเงินกันเองอาทิตย์ละ 300 บาท แต่ก็ มีอาจารย์ได้เข้ามาช่วยบ้างเป็นบางช่วง แต่ไม่มีใครที่จะเข้ามารับช่วงต่ออย่างจริงจังเลย เพราะทำต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี 1 จนมาถึงปี 4 ยังคิดเลยว่า ถ้าจบปี 4 ไป จะทำยังไง คนอยากช่วยมี

เค้า หลังๆ เลยชวนเค้าเข้าไปรู้จักคุณยาย บ้านนี้ คุณตาบ้านนั้น เพราะถ้าเราไม่ผูกพันกันจริงๆ เราก็ไม่สามารถช่วยกันได้ต่อเนื่อง ในระยะหลังๆ เริ่มมีการตั้งกล่องบริจาค แต่เนื่องจากเงินบริจาคมันตรวจสอบไม่ได้ เพราะไม่รู้ว่าจะเงินที่เค้าบริจาคจะเอาไปทำอะไรบ้าง หลังๆ คนที่เคยมอบบริจาคก็ไม่บริจาคแล้ว เลยตัดปัญหาไม่รับบริจาคแล้ว มีแค่ไหนก็ให้แค่นั้น ไม่มีใครให้ก็ไม่เป็นไร ดีกว่ามาทะเลาะกันว่าเงินหายไปไหน เราเลยเอาของเราที่เรา มี เราอาจประหยัดส่วนอื่นเพื่อที่จะให้เกิดรายได้เพื่อไปจุนเจือเค้า”

ผลตอบรับ

“แรกๆ ก็ถ่ายรูปมาลงโซเชียลเน็ตเวิร์ค เพื่อว่ามีคนสนใจอยากจะช่วย แต่บางกระแสก็จะต่อต้านว่า เอามาลงทำไม สร้างภาพหรือ ถ้าจะถามว่าแคร์มั๊ย ก็ไม่ได้แคร์ แต่หลายๆ ครั้งเข้ารู้สึกว่าคุณไม่ได้ช่วย แต่คุณก็ยังมีมาว่าเอออีก ถ้าเราจะสร้างภาพเราก็ถ่ายรูปคู่มาลงแล้ว อันนี้เราถ่ายแค่อยาย เราไม่มีวิธีการ เราไม่มีรายได้ เราไม่รวย ถ้ารวยจะไม่สนใจใครเลย จะแจกอย่างเดียว คนที่ต้องการช่วยเหลือก็มี คือจะคอยถามตลอด บางคนไม่มีเงินแต่ก็คอยไปหาไปเยี่ยมตลอด ผู้สูงอายุบางคนเค้าไม่ได้ต้องการเงินของเรา นะคะ เค้ามีอะไรเค้าก็กินอย่างนั้น เค้ามีผักเค้าก็ต้มผักกิน แต่เค้าแค่บอกว่ามาหาเค้าบ่อยๆ นะ ประโยคนั้นแหละค่ะที่ทำให้เราไม่สามารถทิ้งเค้าได้ เค้าไม่ได้ต้องการอะไรจากเราเลย นอกจากแค่มหาบ่ออยู่ๆ

เรียนด้วย ทำกิจกรรมด้วย แบ่งเวลาอย่างไร
“จะพยายามไม่โดดเรียน ถ้าเราโดดเรียนเราต้องเอาเวลาที่เหลือไปชดเชยเวลาที่เรโดดเรียน ซึ่งเวลาอ่านหนังสือเราจะมีเวลาน้อยกว่าคนอื่น เพราะเราทำกิจกรรมหลายอย่าง จึงพยายามไม่โดดเรียน ถ้าไม่สบาย

เดียวเพราะเพื่อนเข้าเรียนที่กรุงเทพฯ กันหมด แต่พอมาเรียน เรา รู้สึกว่าเราไม่ใช่คนแปลกหน้าของกันและกันต่อให้ไม่รู้จักกัน แต่เนื่องจากมหาวิทยาลัยเราคนยังน้อย เราคุ้นหน้ากัน หลายๆ ครั้งที่เราเผลอให้คนที่ไม่รู้จักชื่อแต่เราคุ้นหน้า เค้าเผลอให้เราก่อนจนกลายเป็นว่าเวลาเจอใครที่เรารู้หน้าเราก็จะเผลอให้เค้า มีความรู้สึกที่เราอยู่บ้าน ส่วนประสิทธิภาพของการเรียนการสอนถือว่าดีมาก เพราะว่าสอนให้คนไม่เก่งเก่งได้ นอกจากการเรียนการสอนแล้ว สังคมที่ได้อยู่กันเหมือนครอบครัว อาจารย์กับนักศึกษาไม่ได้ห่างไกลกัน”

ความฝัน/อาชีพในอนาคต

“อยากเป็นอยู่สองอย่าง เค้าให้ใช้คำว่าจะเป็นอยู่สองอย่าง คืออยากเป็นผู้พิพากษาค่ะ แต่ด้วยความเป็นผู้พิพากษา ถ้าเป็นไปได้นะ มันอาจจะขัดกับหลักการบางอย่าง เช่น เราชอบคลุกคลีกับผู้สูงอายุกับเด็ก ชอบไปทำกิจกรรมนู่นนี่นั่น ซึ่งการเป็นผู้พิพากษาต้องมีการวางตัวให้อยู่ในกรอบ อีกความฝันหนึ่งคือเป็นอาจารย์ เราสามารถทำจุดนี้ได้ด้วย (สามารถคลุกคลีหรือทำกิจกรรมอย่างอื่นได้)”

แนะนำเพิ่มเติมเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยหรือคนที่ จะเข้ามาเรียนต่อที่นี่

“เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยไม่มีอะไรน่าเป็นห่วง สำหรับคนที่ จะเข้ามาเรียนที่นี่ ถ้าเราตั้งใจ คนจะชอบบอกว่ามันยาก เพราะเราไม่ตั้งใจแต่แรก และสำหรับคนที่ จะเข้ามาศึกษา นี่เราไม่ได้ช่วยมหาวิทยาลัยตัวเอง แต่เราจะบอกว่า คุณต้องศึกษาว่าคุณจะเข้าสายไหน การบิน นิติศาสตร์ หรืออะไร คุณต้องรู้ก่อนว่าคุณต้องการอะไร เพราะว่าการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยเป็นเพียงปัจจัยหนึ่ง แต่สิ่งที่ทำให้เราประสบความสำเร็จก็คือตัวเราเอง ความมุ่งมั่นของเราเอง ก็เข้ามาเป็นรุ่นน้องกันเยอะๆ นะคะ”

